

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 546

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 28 iunie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
15.	2	din istoria relațiilor bilaterale, inclusiv problema Tezaurului României, depus la Moscova în timpul primului război mondial.....	6
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
19.	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		29. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru aprobarea Contractului-cadru de vânzare-cumpărare a energiei electrice produse în configurații calificate pentru producție prioritară necontrolabilă	6-7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 276 din 26 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.....	3-5	DECIZII ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
		33. — Decizie privind propusa concentrare economică realizată de Societatea Comercială SAGEM — S.A. Franța prin dobândirea controlului unic direct asupra Societății Comerciale SNECMA — S.A. Franța.....	7-8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
569.		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		3.115. — Ordin al președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru aprobarea Normelor privind Fondul de garantare	9-16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRĂRE****pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 64/2004 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul art. 41 alin. (3) și al art. 57 alin. (1) Din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 64/2004 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.254 din 27 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. II — Comisia economică — domnul senator Tănăsescu Claudiu, Grupul parlamentar al P.R.M., se include în componența comisiei în locul domnului senator Petrescu Ilie, Grupul parlamentar al P.R.M.

2. La anexa nr. VII — Comisia pentru apărare, ordine publică și securitate națională — domnul senator Petrescu Ilie, Grupul parlamentar al P.R.M., se include în componența comisiei în locul domnului senator Ilașcu Ilie, Grupul parlamentar al P.R.M.

3. La anexa nr. XIV — Comisia pentru sănătate, ecologie și sport — domnul senator Ilașcu Ilie, Grupul parlamentar al P.R.M., se include în componența comisiei în locul domnului senator Tănăsescu Claudiu, Grupul parlamentar al P.R.M.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 23 iunie 2005, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 23 iunie 2005.
Nr. 15.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRĂRE****privind modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/2004 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul art. 38, 41 și 59 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 42/2004 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— doamna deputat Daciana Octavia Sârbu, aparținând Grupului parlamentar al P.S.D., trece de la Comisia pentru

învățământ, știință, tineret și sport, în calitate de membru, la Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor;

— domnul deputat Obuf Cătălin Ovidiu Buhăianu, aparținând Grupului parlamentar al P.S.D., trece de la Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor, în calitate de membru, la Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 23 iunie 2005, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
Dan Radu Rușanu

București, 23 iunie 2005.
Nr. 19.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 276**

din 26 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de cetățeanul chinez Wu Liping în Dosarul nr. 4.994/2004 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile legale criticate sunt în concordanță cu normele constituționale și convenționale invocate. Astfel, se arată că luarea în custodie publică nu este o măsură privativă de libertate a persoanei, ci reprezintă o măsură administrativă de restrângere a exercițiului dreptului de circulație al străinilor depistați cu ședere ilegală pe teritoriul țării și care s-ar putea sustrage măsurilor de returnare dispuse de autoritățile române împotriva lor. Prin urmare, finalitatea reglementării acestor măsuri urmărește apărarea securității naționale și a ordinii publice, fără ca prin aceasta să se aducă atingere prevederilor referitoare la dreptul la libertate și la siguranță al persoanei, consacrat de art. 23 alin. (1) din Constituție și de art. 5 paragraful (1) lit. f) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate referitoare la lipsa de precizie și claritate a dispozițiilor atacate, se arată că acestea prevăd în mod expres atât condițiile în care se acordă prelungirea duratei de luare în custodie publică, cât și perioada maximă pentru care instanța de judecată poate dispune aplicarea acestei măsuri, astfel că nu se poate susține nici încălcarea principiului proporționalității dintre măsura dispusă și situația care a determinat-o.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 4.994/2004, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, modificată prin Legea nr. 357/2003.** Excepția a fost ridicată de cetățeanul chinez Wu Liping într-o cauză având ca obiect soluținarea acțiunii în contencios administrativ formulate de Autoritatea pentru străini privind solicitarea acesteia de prelungire a duratei de luare în custodie publică a cetățeanului chinez.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 93 alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 357/2003, contravin prevederilor art. 23 alin. (1) din Constituție, interpretate, potrivit art. 20 alin. (1) din Legea fundamentală, în concordanță cu dispozițiile „art. 5 paragraful (1) lit. f) din Convenția europeană a drepturilor omului” și cu practica jurisprudențială a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, se susține că garanțiile instituite la nivelul Constituției României și al Convenției europene a drepturilor omului în ceea ce privește dreptul la libertate și la siguranță al persoanei sunt încălcate pentru următoarele argumente: textele de lege criticate, „dată fiind lipsa de precizie și claritate a acestora, nu îndeplinesc criteriile de calitate, așa cum au fost definite de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a asigura suficiente garanții că măsurile privative de libertate «sunt prevăzute de lege și sunt executate în conformitate cu legea» și «corespund scopului articolului 5, care este de a proteja persoana de măsurile arbitrare» (cauza *Wassink contra Olandei*, Hotărârea din 27 septembrie 1990, cauza *Benham contra Marii Britanii*, Hotărârea din 10 iunie 1996“; „legea care reglementează cu privire la străinii reținuți în vederea returnării lor în țara de origine trebuie să asigure suficiente garanții că măsurile privative de libertate sunt luate cu bună-credință, adică exclusiv în scopul declarat, și nu pentru alte scopuri mascate și că procedurile de returnare sunt făcute cu diligența necesară, în caz contrar detenția încetând a mai fi legală în sensul art. 5 alin. (1) lit. f) din Convenția europeană a Drepturilor Omului” (cauza *Quinn contra Franței*, Hotărârea din 22 mai 1995, cauza *Chahal contra Marii Britanii*, Hotărârea din 6 martie 2001); durata perioadei de detenție prevăzută în vederea returnării străinilor în țara de origine nu trebuie să fie excesivă, ci, respectându-se principiul proporționalității între măsura privativă de libertate și scopul urmărit, aceasta trebuie raportată și la persoana afectată, textele de lege criticate nefăcând însă nici o diferențiere în acest sens.

Se precizează că prin prezenta excepție de neconstituționalitate nu se vizează modificarea sau completarea de către Curtea Constituțională a dispozițiilor legale criticate și nici interpretarea modului de aplicare a legii de către instanța de judecată, ci se solicită numai o interpretare în ceea ce privește sensul contrar al textelor de lege criticate față de prevederile art. 23 alin. (1) din Constituție. De asemenea, nu se neagă competența legiuitorului care, în temeiul art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, este îndreptățit a adopta asemenea reglementări, justificate prin finalitatea urmărită, respectiv împiedicarea străinilor depistați cu ședere ilegală de a se sustrage măsurilor de returnare dispuse de autoritățile române, însă se apreciază că „acesta este ținut să o facă în așa fel încât exigențele astfel instituite să asigure suficiente garanții împotriva privării arbitrare de libertate“.

În opinia Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, se arată că legiuitorul are competența de a adopta norme cu privire la regimul străinilor în România, scopul urmărit prin cele două texte

de lege invocate de autorul excepției fiind acela „de a-i împiedica pe străinii depistați cu ședere ilegală pe teritoriul țării de a se sustrage măsurilor de returnare dispuse de autoritățile române împotriva lor“. Pe de altă parte, se apreciază că dispozițiile de lege criticate „îndeplinesc criteriile de legalitate și claritate, în cuprinsul acestora fiind prevăzută expres situația în care se poate dispune de către instanță prin hotărâre motivată prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinului și perioada maximă pentru care aceasta poate fi luată, respectiv 6 luni“.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președintele Camerei Deputaților a transmis punctul său de vedere prin care consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază că luarea în custodie publică a străinilor este o măsură de restrângere a libertății de mișcare, dispusă de magistrat împotriva străinului care nu a putut fi returnat în termenul prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, care a fost declarat indezirabil sau cu privire la care instanța a dispus expulzarea, iar această măsură este, ca și celelalte reglementări ale ordonanței menționate, în conformitate cu obligațiile asumate de România prin documente internaționale la care este parte. „Respectându-se art. 23 alin. (1) din Constituție, (...) legiuitorul, în virtutea competențelor sale, a adoptat norme cu privire la regimul străinilor în România, scopul prevederilor legale fiind de a-i împiedica pe străinii depistați cu ședere ilegală pe teritoriul țării de a se sustrage măsurilor de returnare dispuse de autoritățile române împotriva lor“. Se precizează, de asemenea, că textele de lege criticate reglementează expres atât situația în care se poate dispune prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor, cât și perioada maximă de instituire a acestei măsuri, astfel că nu se poate susține nesocotirea criteriilor de legalitate și claritate.

Cu privire la invocarea art. 5 paragraful 1 lit. f) din Convenția europeană a drepturilor omului, se apreciază că aceste prevederi, care se referă la lipsirea de libertate, nu sunt incidente în cauză, întrucât „luarea în custodie publică a unui străin“, reglementată la art. 93 din ordonanța criticată, reprezintă o măsură temporară de restrângere a libertății de circulație, iar nu o măsură privativă de libertate.

Guvernul a transmis punctul său de vedere prin care consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în esență, că luarea în custodie publică a străinilor este o măsură legală împotriva celor a căror ședere în România a devenit ilegală și care se impune pentru apărarea securității naționale și a ordinii publice; această măsură, specifică pentru controlul emigrației, este conformă cu obligațiile asumate de România prin tratatele și convențiile la care este parte și reprezintă o măsură administrativă de restrângere temporară a libertății de circulație a străinilor declarați indezirabili și care nu au putut fi returnați în țara de origine, fiind dispusă de magistrat proporțional cu situația care a creat-o și aplicată în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor aflate în situații identice. De asemenea, se apreciază că textele de lege îndeplinesc criteriile de legalitate și claritate, în cuprinsul acestora fiind prevăzute atât situația în care se poate dispune prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor, cât și perioada maximă de instituire a acestei măsuri, respectiv 6 luni.

În ceea ce privește invocarea art. 5 paragraful 1 lit. f) din Convenția europeană a drepturilor omului, se constată că acest text nu poate servi ca argument în susținerea excepției, întrucât se referă la lipsirea de libertate, or în

cauză nu este vorba de o măsură privativă de libertate, ci doar de o măsură temporară de restrângere a libertății de circulație.

Avocatul Poporului a transmis punctul său de vedere prin care apreciază că dispozițiile art. 93 alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu contravin garanțiilor privind libertatea individuală, consacrate de art. 23 alin. (1) din Constituție, precum și de art. 5 paragraful 1 lit. f) din Convenția europeană a drepturilor omului. „Luarea în custodie publică a străinilor nu reprezintă o sancțiune privativă de libertate, ci este o măsură specifică de control al imigrației, stabilită în conformitate cu obligațiile asumate de România prin documentele internaționale la care este parte.“ În plus, se mai arată că „luarea în custodie publică reprezintă o restrângere a exercitiului dreptului la liberă circulație, în deplină concordanță cu art. 53 din Constituție.“ În sensul celor susținute se amintește jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume deciziile nr. 182/2004 și nr. 419/2004.

Președintele Senatului nu a comunicat, până la data întocmirii raportului, punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 93 alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Aceste prevederi au următorul conținut:

— Art. 93 alin. (5) și (6): „(5) *Prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor prevăzuți la alin. (2) și (4), care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30 de zile, se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Autorității pentru străini.*

(6) *Perioada maximă de luare în custodie publică a străinilor împotriva cărora s-a dispus măsura returnării nu poate depăși 6 luni.*“

În motivarea excepției ridicate, autorul invocă încălcarea art. 23 alin. (1) din Constituție, precum și a art. 5 paragraful 1 lit. f) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care au următorul conținut:

— Art. 23 alin. (1) din Constituție: „*Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile.*“

— Art. 5 paragraful 1 lit. f) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „*Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit căilor legale: (...)*

f) *dacă este vorba despre arestarea sau detenția legală a unei persoane pentru a o împiedica să pătrundă în mod ilegal pe teritoriu sau împotriva căreia se află în curs o procedură de expulzare ori de extrădare.*“

Examinând textele de lege criticate, raportate la normele constituționale și la cele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate, Curtea Constituțională constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Critica de neconstituționalitate a autorului excepției are în vedere, în esență, nerespectarea, prin textele de lege criticate, a principiilor de legalitate și claritate. Legalitatea implică, în opinia sa, nu numai existența legii, ci și „calitatea” acesteia, tradusă prin suficiența accesibilitate și precizie, încât orice risc de arbitrar să fie înlăturat. Se susține că dispozițiile de lege atacate nu sunt clare și precise, astfel încât să asigure suficiente garanții pentru ca măsurile privative de libertate, prevăzute și executate în conformitate cu acestea, să fie luate cu bună-credință și exclusiv în scopul declarat, iar procedurile de returnare să fie făcute cu diligență necesară, astfel încât persoana supusă unei astfel de detenții să fie protejată de măsuri arbitrare de privare a libertății sale, contrare scopului art. 5 din Convenția europeană a drepturilor omului. Se afirmă necesitatea respectării principiului proporționalității dintre măsura privativă de libertate și scopul urmărit, arătându-se că textele de lege criticate nu fac nici o diferențiere în acest sens.

Dispozițiile alin. (5) al art. 93 din ordonanța criticată prevăd posibilitatea prelungirii duratei de luare în custodie publică a străinilor declarați indezirabili sau a celor împotriva cărora s-a dispus măsura returnării și care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30 de zile. Măsura prelungirii este dispusă de către curtea de apel în a cărei rază teritorială se află locul de cazare și la solicitarea motivată a Autorității pentru străini, iar perioada maximă de luare în custodie publică a străinilor împotriva cărora s-a dispus măsura returnării nu poate depăși, potrivit alin. (6) al aceluiași articol, 6 luni.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la lipsa de claritate și precizie a textelor de lege atacate, se constată că, într-adevăr, una dintre exigențele noțiunii de „lege” este „previzibilitatea” acesteia. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat în jurisprudența sa că „Nu poate fi considerată «lege» decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și regleze conduita. Individul trebuie să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat” (cauza *Reckvényi contra Ungariei*, 1999). Totodată, în aceeași speță, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că „Asemenea consecințe nu au nevoie să fie previzibile cu o certitudine absolută. O atare certitudine (absolută), oricât de dorită ar fi, este imposibil de realizat și, mai mult, poate da naștere la o rigiditate excesivă a reglementării”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Wu Liping în Dosarul nr. 4.994/2004 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 880/2004 privind finanțarea și funcționarea componentei române a Comisiei româno-ruse pentru studierea problemelor izvorâte din istoria relațiilor bilaterale, inclusiv problema Tezaurului României, deus la Moscova în timpul primului război mondial

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 880/2004 privind finanțarea și funcționarea componentei române a Comisiei româno-ruse pentru studierea problemelor izvorâte din istoria relațiilor bilaterale, inclusiv problema Tezaurului României, deus la Moscova în timpul primului război mondial, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 23 iunie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(2) Cheltuielile suportate din bugetul aprobat anual al Ministerului Afacerilor Externe pentru funcționarea Comisiei se aprobă în limita a 2 miliarde lei, potrivit devizului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.“

2. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 5, cu următorul cuprins:

„Art. 5. — Pentru membrii componentei ruse a Comisiei și experții ruși care participă la reuniunile Comisiei desfășurate la București, cheltuielile de cazare și de masă, în limitele prevăzute de lege, se asigură din fondurile prevăzute la art. 1 alin. (2).“

Art. II. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 880/2004 privind finanțarea și funcționarea componentei române a Comisiei româno-ruse pentru studierea problemelor izvorâte din istoria relațiilor bilaterale, inclusiv problema Tezaurului României, deus la Moscova în timpul primului război mondial, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 23 iunie 2004, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,
Mihai Răzvan Ungureanu
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 15 iunie 2005.
Nr. 569.

*) Anexa se comunică Ministerului Afacerilor Externe.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Contractului-cadru de vânzare-cumpărare a energiei electrice produse în configurații calificate pentru producție prioritară necontrolabilă

În temeiul art. 9 alin. (2), (6) și (7), al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și i) din Legea energiei electrice nr. 318/2003,

ținând seama de referatul de aprobare redactat de Departamentul funcționarea și dezvoltarea pieței de energie și în conformitate cu prevederile procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 22 iunie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Contractul-cadru de vânzare-cumpărare a energiei electrice produse în configurații calificate pentru producție prioritară necontrolabilă, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Producătorii de energie electrică ce dețin configurații calificate pentru producție prioritară necontrolabilă și operatorii de distribuție/furnizorii consumatorilor captivi încheie contracte pe baza contractului-cadru prevăzut la art. 1 și duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

(2) Contractele de vânzare-cumpărare energie electrică, încheiate între participanții la piața angro de energie electrică nominalizați la alin. (1) înainte de data intrării în vigoare a prezentului ordin, se vor derula până la data de 30 iunie 2005.

Art. 3. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Oprîș

București, 22 iunie 2005.
Nr. 29.

*) Anexa se publică pe pagina web a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei: www.anre.ro.

DECIZII ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE

privind propusa concentrare economică realizată de Societatea Comercială SAGEM — S.A. Franța prin dobândirea controlului unic direct asupra Societății Comerciale SNECMA — S.A. Franța

Președintele Consiliului Concurenței,

în baza:

1. Decretului nr. 57 din 17 februarie 2004 pentru numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței;
2. Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare;
3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, cu modificările ulterioare;
4. Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice, cu modificările ulterioare;
5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii părții substanțiale de piață;
6. Instrucțiunilor date în aplicarea art. 33 din Legea concurenței nr. 21/1996, cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice;
7. Notificării concentrării economice înregistrate cu nr. RS-238 din 6 decembrie 2004 la Consiliul Concurenței;
8. actelor și lucrărilor din Dosarul cauzei nr. RS-238 din 6 decembrie 2004;
9. Notei Direcției industrie și energie cu privire la concentrarea economică notificată GM/339 din 24 februarie 2005, luând în considerare următoarele:

1. concentrarea economică urmează a se realiza prin dobândirea de către Societatea Comercială SAGEM — S.A. Franța a controlului unic direct asupra Societății Comerciale SNECMA — S.A. Franța, în conformitate cu prevederile protocolului încheiat la data de 2 noiembrie 2004 între SAGEM și SNECMA, în două etape interconectate:

a) În prima etapă SAGEM va depune o ofertă publică pentru toate acțiunile SNECMA. Această ofertă va include în principal o ofertă de schimb a 13 acțiuni SNECMA pentru 3 acțiuni SAGEM, împreună cu o ofertă publică auxiliară de acțiuni la prețul de 20 euro per acțiune SNECMA, respectiva ofertă auxiliară atingând plafonul total de 1,25 miliarde euro. În plus, un dividend provizoriu de 0,5 euro per acțiune va fi plătit de către SAGEM la data tranzacției livrării atât pentru acțiunile deja existente, cât și pentru acțiunile oferite în scopul realizării ofertei de schimb;

b) În a doua etapă cele două grupuri vor finaliza fuziunea imediat după aprobarea declarațiilor financiare pentru anul 2004 ale ambelor societăți;

2. notificarea operațiunii de concentrare economică a devenit efectivă la data de 28 ianuarie 2005;

3. SNECMA este în prezent un grup integrat activ în domeniul aerospațial, care produce motoare și echipamente pentru 3 piețe majore: aviația civilă, militară și spațială, iar pe teritoriul României este prezent pe piața motoarelor de avioane, piața motoarelor de elicoptere, piața roților și a sistemelor de frânare și pe piața conectorilor;

4. Grupul SAGEM activează în principal în sectorul telecomunicațiilor, aeronauticii, apărării și securității, iar pe teritoriul României a obținut cifra de afaceri din vânzări în sectorul telecomunicațiilor;

5. piețele relevante aferente operațiunii de concentrare economică analizate au fost definite ca fiind: piața motoarelor de avioane, piața motoarelor de elicoptere, piața roților și a sistemelor de frânare și piața conectorilor din România;

6. segmentele de piață deținute de Societatea Comercială SNECMA — S.A. Franța în România pe piețele relevante au fost în anul 2003:

- 90,33% pe piața motoarelor de avioane;
- 39,31% pe piața motoarelor de elicoptere;
- 2,54% pe piața roților și sistemelor de frânare;
- 87,58% pe piața conectorilor,

iar în anul 2004 acestea s-au redus foarte mult, ajungând la:

- 1,62% pe piața motoarelor de avioane;
- 3,55% pe piața motoarelor de elicoptere.

În România, pe piața roților și sistemelor de frânare și pe piața conectorilor, Societatea Comercială SNECMA — S.A. Franța nu a mai fost prezentă în anul 2004;

7. Societatea Comercială SAGEM — S.A. Franța nu este prezentă pe nici una dintre piețele relevante definite;

8. prin concentrarea economică propusă, segmentele de piață deținute de Societatea Comercială SNECMA — S.A. Franța pe piețele relevante definite nu se modifică, deoarece, până la momentul realizării acestei concentrări economice, Societatea Comercială SAGEM — S.A. Franța și nici o societate a Grupului SAGEM nu sunt prezente pe aceste piețe;

9. pe piețele relevante, oferta este reprezentată de producătorii de motoare de avioane și de motoare de elicoptere din străinătate. Industria națională nu realizează astfel de produse, ele fiind în totalitate importate;

10. cererea pe piețele relevante este reprezentată de producătorii de structuri de avioane și de cumpărători finali, companii de zbor și societăți de leasing de pe teritoriul României;

11. operațiunea de concentrare economică ce urmează a se realiza prin dobândirea controlului unic de către Societatea Comercială SAGEM — S.A. Franța asupra Societății Comerciale SNECMA — S.A. Franța nu are ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței în România pe piețele relevante definite;

12. analizând această intenție de realizare a concentrării economice, se constată că nu se întrevăd posibile efecte cu caracter anticoncurențial pe piață,

DECIDE:

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale pct. 138 lit. b) din cap. II al părții a II-a din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, se emite o decizie de neobiecțiune, constatându-se că, deși operațiunea notificată cade sub incidența legii, nu există îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal.

Art. 2. — Taxa de autorizare prevăzută la art. 33 din Legea nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, este de 17.848.350 lei și se va plăti cu ordin de plată tip trezorerie la bugetul de stat, în contul IBAN RO57TREZ70120210120XXXXX, deschis la Banca Națională a României — Sucursala Sectorului 1, beneficiar Trezoreria Sectorului 1, cu mențiunea „Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare“.

Taxa de autorizare se va plăti în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei decizii. O copie a ordinului de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data comunicării acesteia către părți.

Art. 4. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atacată, conform dispozițiilor art. 52 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ.

Art. 5. — În conformitate cu prevederile art. 62 alin. (1) din Legea nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Societății Comerciale SAGEM — S.A. Franța.

Art. 6. — Direcția industrie și energie și Secretariatul general vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se comunică de către Secretariatul general al Consiliului Concurenței către:

Societatea Comercială SAGEM — S.A. Franța

Sediul: Le Ponant de Paris 27, rue Leblanc, 75512

Paris Cedex, Franța

Prin împuternicit,

Doamna avocat Ilinca Popovici,

Cabinetul de avocatură Nestor Nestor Dinculescu
Kingston Petersen

Sediul: Calea Dorobanților nr. 237B, etaj 9—12, sectorul 1,
București

Telefon: 201.12.00

Fax: 201.12.10.

Președintele Consiliului Concurenței,

Mihai Berinde

București, 25 februarie 2005.

Nr. 33.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN**pentru aprobarea Normelor privind Fondul de garantare**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,
potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 8 iunie 2005, prin care s-au adoptat Normele privind Fondul de garantare,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind Fondul de garantare, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin își încetează aplicabilitatea Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.104/2005 pentru aprobarea Normelor privind constituirea, administrarea și

utilizarea Fondului de garantare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 15 aprilie 2005.

Art. 3. — Departamentul Fond de garantare din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

p. Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Gheorghe Cismaru

București, 20 iunie 2005.

Nr. 3.115.

ANEXĂ

NORME**privind Fondul de garantare****CAPITOLUL I****Constituirea, destinația și reprezentarea Fondului de garantare**

Art. 1. — Prezentele norme reglementează procedurile de constituire, de administrare și de utilizare a Fondului de garantare prevăzut la art. 60 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, precum și procedurile specifice de plată a sumelor convenite creditorilor de asigurări, conform dispozițiilor Legii nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare.

Art. 2. — Fondul de garantare, denumit în continuare *Fond*, se constituie din următoarele surse financiare:

a) sume plătite de asigurători cu titlu de contribuții la constituirea Fondului, datorate distinct pentru cele două categorii de asigurări, asigurări generale și, respectiv, asigurări de viață, conform art. 60 alin. 2 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare;

b) sume plătite de asigurători cu titlu de dobânzi și penalități de întârziere pentru neachitarea la termen a contribuției legale, conform art. 62 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare;

c) sume rezultate din fructificarea disponibilităților Fondului, conform art. 60 alin. 3 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare;

d) sume provenite din alte surse, potrivit legii.

Art. 3. — (1) Calculul sumelor datorate cu titlu de contribuție la constituirea Fondului se efectuează de către asigurători, separat pentru asigurările generale și, respectiv, pentru asigurările de viață, pe baza evidențelor contabile lunare ale acestora, după cum urmează: la suma totală a primelor brute încasate din activitatea de asigurare directă și din coasigurare se aplică o cotă procentuală, stabilită conform art. 60 alin. 2 din Legea nr. 136/1995, cu

modificările și completările ulterioare, obținându-se suma datorată Fondului.

(2) Primele brute de asigurare încasate se determină astfel: la rulajul creditor al contului 401 „Decontări privind primele de asigurare” se adaugă rulajul creditor al contului 405 „Decontări privind operațiunile de coasigurare”, diminuate cu rulajul debitor al contului 402 „Prime anulate și de restituit”. Asigurătorii care au evidențiat în contabilitate sumele încasate în creditul contului 474 „Venituri înregistrate în avans”, iar la intrarea în vigoare a contractului de asigurare au debitat direct contul 474 „Venituri înregistrate în avans” prin contul 701 „Venituri din prime brute subscrise privind asigurările de viață directe” și/sau prin contul 702 „Venituri din prime brute subscrise privind asigurările generale directe”, vor adăuga la baza de calcul a contribuției datorate Fondului și rulajul debitor al contului 474, aferent acestor sume.

(3) În contabilitatea asigurătorilor, constituirea Fondului se reflectă în debitul contului 643 „Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”, respectiv 6431 „Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate privind asigurările de viață” și 6432 „Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate privind asigurările generale”, prin creditul contului 443 „Fonduri speciale privind activitatea de asigurări”, respectiv 4431 „Fonduri speciale privind activitatea de asigurări de viață” și 4432 „Fonduri speciale privind activitatea de asigurări generale”.

(4) Cota procentuală prevăzută la alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, la propunerea departamentului specializat din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, distinct pentru categoria de asigurări generale și, respectiv, pentru categoria de asigurări de viață. Cota procentuală se aprobă prin ordin al președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu prevederile art. 9 din

Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Contribuția datorată de asigurații pentru constituirea Fondului se virează lunar, în moneda națională — leu, până la data de 25 inclusiv a lunii curente pentru luna expirată, în următoarele conturi deschise la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, pe seama Comisiei de Supraveghere a Asiguraților:

— RO42TREZ700502501X000285 „Disponibil din venituri proprii aferente Fondului de garantare pentru asigurările de viață“;

— RO06TREZ700502502X000949 „Disponibil din venituri proprii aferente Fondului de garantare pentru asigurările generale“.

(2) În cazul în care termenul scadent prevăzut la alin. (1) se împlineste într-o zi nelucrătoare, obligația de plată a contribuției datorate Fondului se îndeplinește în următoarea zi lucrătoare.

(3) Pentru neachitarea la termen a contribuțiilor datorate Fondului, asigurații sunt obligați să plătească dobânzi și/sau penalități de întârziere, conform art. 62 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare. Dobânzile și penalitățile de întârziere se evidențiază separat pe ordinul de plată prin care se achită contribuția și se virează în contul Fondului prevăzut la alin. (1).

Art. 5. — (1) Asigurații sunt obligați să întocmească și să transmită lunar Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, până la data de 25 inclusiv a lunii curente pentru luna expirată, raportările privind modul de constituire și de virare a contribuției datorate Fondului, distinct pentru categoria de asigurări generale și, respectiv, pentru asigurări de viață, potrivit art. 20 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, conform anexei nr. 1 la prezentele norme. Prevederile art. 4 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(2) Datele și/sau informațiile conținute în raportările lunare se stabilesc potrivit prevederilor art. 3. Odată cu transmiterea raportărilor, asigurații anexează în mod obligatoriu și o declarație pe propria răspundere, dată sub semnătura reprezentantului legal al acestora, sub sancțiunile prevăzute de Codul penal pentru infracțiunile de înșelăciune și/sau de fals în declarații, prin care se atestă că datele și/sau informațiile transmise sunt reale, corecte și complete.

Art. 6. — Asigurații pot efectua operațiuni de regularizare și/sau de compensare a sumelor virate la Fond, pe baza documentelor justificative, cu aprobarea prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asiguraților.

Art. 7. — (1) Fondul are ca destinație plata indemnizațiilor/despăgubirilor rezultate din contractele de asigurare facultative și obligatorii încheiate, în condițiile legii, cu societatea de asigurare față de care s-a constatat starea de insolvabilitate, în limita disponibilităților existente în conturile Fondului la momentul plății.

(2) În cazul contractelor de asigurare, altele decât cele de asigurare de viață, plata indemnizațiilor/despăgubirilor de la Fond se poate face numai în condițiile producerii riscurilor asigurate cuprinse în contractele de asigurare respective.

Art. 8. — Reprezentarea Fondului în fața autorităților publice, a instanțelor judecătorești, a organelor judiciare și/sau a oricăror alte persoane fizice și/sau juridice, după caz, se face de către Comisia de Supraveghere a Asiguraților, prin departamentul specializat constituit în cadrul Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, prevăzut la art. 9 alin. (1).

CAPITOLUL II

Administrarea și structura bugetului de venituri și cheltuieli al Fondului

Art. 9. — (1) Administrarea, gestionarea și utilizarea Fondului se efectuează de către Comisia de Supraveghere a Asiguraților, în calitate de administrator al Fondului, printr-un departament specializat constituit în cadrul acesteia. Structura și regulamentul de organizare și funcționare ale departamentului specializat și limitele de salarizare ale personalului angajat din cadrul acestuia sunt aprobate prin hotărâre a Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asiguraților și fac parte din Regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, precum și din regulamentul de salarizare al acesteia. Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asiguraților poate desemna unul sau mai mulți dintre membrii săi, în vederea coordonării activității departamentului și a exercitării unor atribuții specifice privind administrarea, gestionarea și utilizarea Fondului. În limitele cheltuielilor de personal prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului, precum și în limita structurii de personal aprobate de către Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, coordonatorul desemnat organizează recrutarea, angajarea, promovarea, perfecționarea profesională, salarizarea și evidența personalului necesar, luând orice măsură administrativă legală pentru buna funcționare a departamentului.

(2) Departamentul specializat prevăzut la alin. (1) are ca principale atribuții verificarea dosarelor de daună și a creanțelor de asigurări înregistrate în evidențele administratorului Fondului, precum și plata de la Fond, în condițiile legii, a creanțelor de asigurări aprobate de comisia specială prevăzută la art. 23 alin. (2) din Legea nr. 503/2004, conform listelor creditorilor de asigurări îndreptățiți la primirea sumelor cuvenite din disponibilitățile Fondului.

(3) Departamentul specializat prevăzut la alin. (1) își desfășoară activitatea la sediul reprezentanței din București a Comisiei de Supraveghere a Asiguraților. Reprezentanța se înființează în municipiul București, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, ca sediu secundar al Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, fără personalitate juridică.

Art. 10. — Bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului cuprinde:

a) la partea de venituri: veniturile pe sursele de finanțare conform art. 2;

b) la partea de cheltuieli:
— cheltuielile privind plata indemnizațiilor/despăgubirilor cuvenite creditorilor de asigurări de viață;

— cheltuielile privind plata indemnizațiilor/despăgubirilor cuvenite creditorilor de asigurări generale;

— cheltuielile de constituire, administrare și utilizare a disponibilităților Fondului, pe structura clasificăției bugetare. În cadrul cheltuielilor de constituire, administrare și utilizare a Fondului se includ, în condițiile legii, cheltuielile ocazionate de achiziționarea/dobândirea/utilizarea unor sedii de lucru ale acestuia, a unor bunuri, a unor spații de depozitare a arhivelor preluate de administratorul Fondului de la societatea de asigurare debitoare ori, după caz, de la lichidatorii judiciari. Categoriile de cheltuieli privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului se suportă din fiecare buget de venituri și cheltuieli al acestui fond, constituit pentru asigurări generale și, respectiv, pentru asigurări de viață.

Art. 11. — (1) Bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului pentru asigurări generale și bugetul de venituri și

cheltuieli al Fondului pentru asigurări de viață se elaborează de Departamentul Fond de garantare și se aprobă de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. Structura bugetului de venituri și cheltuieli al Fondului este prevăzută în anexa nr. 3 la prezentele norme.

(2) Organizarea și conducerea evidenței contabile a Fondului se fac potrivit dispozițiilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, și ale celorlalte reglementări legale în materie, precum și în conformitate cu dispozițiile cuprinse în prezentele norme.

(3) Disponibilitățile Fondului se fructifică potrivit art. 60 alin. 3 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare.

(4) La finele anului financiar, excedentul bugetului de venituri și cheltuieli al Fondului se reportează în anul următor, cu aceeași destinație.

CAPITOLUL III

Procedura și condițiile de efectuare a plăților din disponibilitățile Fondului. Modalități de recuperare a sumelor plătite de la Fond

Art. 12. — După data rămânerii irevocabile a hotărârii de deschidere a procedurii de faliment, pronunțată împotriva unei societăți de asigurare aflate în stare de insolvabilitate, administratorul Fondului, prin departamentul specializat prevăzut la art. 9 alin. (1), este în drept să efectueze plăți din disponibilitățile acestui fond, în vederea achitării sumelor convenite creditorilor de asigurări, în condițiile prevederilor Legii nr. 503/2004 și ale prezentelor norme.

Art. 13. — (1) În vederea efectuării plății sumelor convenite creditorilor de asigurări, departamentul specializat din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor procedează la verificarea dosarelor de daună și a creanțelor de asigurări înregistrate în evidențele administratorului Fondului, potrivit legii, și întocmește listele potențialilor creditori de asigurări îndreptați la plata sumelor convenite de la Fond. Dosarele de daună se verifică, în vederea întocmirii listelor, de către direcțiile/serviciile de specialitate ale departamentului și se semnează, cu mențiunea „bun de plată”, de către conducătorul Direcției plăți-despăgubiri și, respectiv, al Direcției economice din cadrul acestuia.

(2) Listele potențialilor creditori se înaintează comisiei speciale prevăzute la art. 23 alin. (2) din Legea nr. 503/2004, pe măsura verificării dosarelor de daună și a creanțelor de asigurări, împreună cu o notă privind propunerea de aprobare, întocmită și semnată de către conducătorul Direcției plăți-despăgubiri din cadrul departamentului specializat. În vederea aprobării listelor, comisia specială poate verifica, prin sondaj, dosarele de daună și creanțele de asigurări cuprinse în acestea și, în toate cazurile în care consideră că este necesar, poate dispune reverificarea respectivelor dosare și/sau creanțe de asigurări.

(3) Pe măsura aprobării listelor prevăzute la alin. (2), comisia specială ia măsuri pentru publicarea acestora, cuprinzând potențialii creditori de asigurări ale căror creanțe au fost stabilite în urma verificării dosarelor de daună și care pot fi valorificate prin achitarea sumelor din disponibilitățile Fondului.

Art. 14. — (1) Indemnizațiile/despăgubirile se plătesc creditorilor de asigurări, persoane fizice și/sau juridice, potrivit condițiilor prevăzute în contractele de asigurare încheiate cu societatea de asigurare față de care s-a stabilit starea de insolvabilitate, în conformitate cu prevederile prezentelor norme.

(2) Creditorii de asigurări prevăzuți la alin. (1) sunt, după caz:

a) persoana asigurată (asiguratul) — persoana fizică sau juridică aflată în raporturi juridice cu societatea de asigurare debitoare prin încheierea contractului de asigurare, având calitatea (și) de parte contractantă;

b) beneficiarul asigurării — terța persoană căreia, în baza legii sau a contractului de asigurare, societatea de asigurare debitoare urmează să îi achite sumele convenite ca urmare a realizării evenimentului prevăzut în contract (caz asigurat);

c) terța persoană păgubită (în cazul asigurării de răspundere civilă) — persoana fizică sau juridică prejudiciată prin atingerea adusă bunurilor ori sănătății sale și față de care persoana asigurată este obligată, potrivit legii, la repararea prejudiciului în condițiile stabilirii răspunderii civile delictuale a acesteia. Prin *terță persoană păgubită* se înțelege, de asemenea, orice persoană fizică sau juridică prejudiciată prin nerespectarea condițiilor de asigurare ale contractelor, a cărei calitate de creditor de asigurări a fost stabilită în temeiul subrogației acesteia în drepturile creditorului prin plata creanței de asigurări ori, după caz, în temeiul unei hotărâri judecătorești irevocabile. În această noțiune se încadrează, după caz, și asigurații care fac dovada efectuării plății despăgubirilor în baza unui contract de asigurare facultativ, subrogându-se astfel în drepturile tertelor persoane păgubite conform art. 22 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și Biroul Asiguraților de Autovehicule din România care a efectuat plăți din fondul de compensare (Fondul comun Carte Verde) cu titlu de despăgubiri pentru pagube produse de asigurații de răspundere civilă Carte Verde ai asiguraților societății de asigurare debitoare aflate în stare de insolvabilitate, în îndeplinirea obligațiilor asumate în acest sens prin statut și prin Convenția-tip interbirouri.

(3) În sensul prezentelor norme, sunt asimilate tertelor persoane păgubite prevăzute la alin. (2) lit. c) și unitățile service specializate în activitatea de reparație a autovehiculelor de producție internă și/sau de producție externă, agreeate de societatea de asigurare debitoare prin convenții încheiate în acest sens, atât pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă, cât și pentru asigurarea facultativă auto CASCO, care fac dovada primirii unei confirmări de plată din partea asiguratorului cu privire la plata sumelor datorate persoanelor păgubite prin accidente auto.

Art. 15. — (1) Creditorii de asigurări prevăzuți la art. 14 alin. (2) își pot valorifica creanțele de asigurări din disponibilitățile Fondului, în conformitate cu prevederile prezentelor norme.

(2) În vederea valorificării creanțelor prin încasarea indemnizațiilor/despăgubirilor pretinse, creditorul de asigurări formulează o cerere-tip de plată, prevăzută în anexa nr. 2 la prezentele norme. Cererea se adresează administratorului Fondului și se depune la sediul departamentului specializat prevăzut la art. 9 alin. (1). La cerere se anexează în mod obligatoriu, în original, actele/înscrisurile doveditoare ale sumelor pretinse cu titlu de creanțe de asigurări. În cazul inexistenței ori imposibilității de prezentare a acestor dovezi ale creanțelor, creditorul de asigurări poate să prezinte xerocopiile ale acestora, certificate pentru conformitate cu originalul și semnate pe propria răspundere, precizând în cuprinsul cererii motivul inexistenței/imposibilității de depunere în original a dovezilor. De asemenea, creditorul de asigurări anexează la cerere o declarație dată pe propria răspundere a acestuia, sub sancțiunile prevăzute de Codul penal român pentru infracțiunile de fals în declarații și

înşelăciune, în cuprinsul căreia va preciza faptul că suma pretinsă de la Fond nu a fost încasată în cadrul procedurii de faliment şi/sau în urma exercitării altor acţiuni de recuperare a sumelor convenite, îndreptate împotriva societăţii de asigurare debitoare faţă de care s-a stabilit starea de insolvabilitate.

(3) Cererea prevăzută la alin. (2) se transmite la sediul departamentului specializat în termen de cel mult 60 de zile de la publicarea listelor creditorilor de asigurări conform art. 13 alin. (3). Pe măsura înregistrării şi analizării cererilor de plată ale creditorilor de asigurări, departamentul specializat întocmeşte listele creditorilor de asigurări ale căror creanţe certe, lichide şi exigibile urmează a fi valorificate din disponibilităţile Fondului. Listele se înaintează comisiei speciale, cu propunerea de aprobare la plată de la Fond a sumelor pretinse de creditorii de asigurări. După aprobarea acestor liste conform art. 13, comisia specială ia măsuri pentru publicarea acestora şi dispune efectuarea plăţii indemnizaţiilor/despăgubirilor către creditorii de asigurări, conform art. 23 alin. (3) din Legea nr. 503/2004.

(4) Plata sumelor convenite creditorilor de asigurări din disponibilităţile Fondului se face de către administratorul Fondului, prin departamentul specializat, integral, în baza listelor aprobate şi publicate potrivit alin. (3) şi a documentaţiilor aferente, întocmite în acest sens de către departament. Plata creanţelor de asigurări se face în cadrul termenului general de prescripţie prevăzut de lege şi în limita resurselor disponibile ale Fondului existente la data efectuării plăţii. Plata se face în moneda naţională — leu, iar în cazul creanţelor în valută, plata se face în echivalentul în lei al sumei, calculat prin utilizarea cursului de referinţă faţă de valutele respective stabilit de Banca Naţională a României la data efectuării plăţii.

(5) Indemnizaţiile/despăgubirile convenite creditorilor de asigurări se pot plăti de la Fond prin intermediul trezoreriilor, al sucursalelor Casei de Economii şi Consemnaţiuni C.E.C. — S.A., prin poştă şi/sau prin orice alte instituţii de credit (bănci) autorizate de Banca Naţională a României. În vederea efectuării plăţii sumelor convenite creditorilor de asigurări, administratorul Fondului poate, prin departamentul specializat, să încheie convenţii/contracte de prestări de servicii cu oricare dintre aceste entităţi.

(6) Dacă disponibilităţile Fondului nu sunt suficiente pentru acoperirea cuantumului sumelor convenite creditorilor de asigurări, creanţele acestora vor putea fi onorate pe măsura alimentării Fondului cu resursele financiare prevăzute de lege, într-o perioadă de cel mult 3 ani de la data publicării listelor prevăzute la alin. (3). Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate majora oricând cuantumul cotei procentuale prevăzute la art. 60 alin. 2 din Legea nr. 136/1995, cu modificările şi completările ulterioare, potrivit art. 3 alin. (4) din prezentele norme.

Art. 16. — (1) Conform prevederilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 503/2004, creditorii de asigurări care au încasat indemnizaţiile/despăgubirile convenite de la Fond nu au dreptul să solicite valorificarea creanţelor de asigurări în cadrul procedurii falimentului societăţii de asigurare debitoare.

(2) Toate sumele plătite din disponibilităţile Fondului se înregistrează de către administratorul Fondului, prin departamentul specializat, cu titlu de creanţe de asigurări, la dosarul de faliment înregistrat pe rolul instanţei judecătoreşti competente, împreună cu dovada plăţii acestora. Recuperarea creanţelor Fondului se face prin valorificarea bunurilor şi/sau a drepturilor şi veniturilor societăţii de asigurare debitoare, în condiţiile Legii nr. 503/2004 şi ale Legii nr. 136/1995, cu modificările şi completările ulterioare. Creanţele Fondului reprezintă

creanţe de asigurări conform art. 3 lit. i) şi art. 49 alin. (2) din Legea nr. 503/2004 şi se achită cu prioritate absolută faţă de orice alte creanţe, imediat după achitarea sumelor prevăzute la art. 122 pct. 1 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare şi a falimentului, republicată.

(3) Administratorul Fondului, prin departamentul specializat, este îndreptăţit să înregistreze la masa credală, în tot cursul procedurii de faliment, în vederea recuperării lor din valorificarea bunurilor şi/sau din veniturile societăţii de asigurare debitoare, orice sume achitate creditorilor de asigurări, precum şi orice dobânzi şi/sau cheltuieli plătite din disponibilităţile Fondului cu titlu de creanţe de asigurări, conform art. 27 din Legea nr. 503/2004.

(4) Administratorul Fondului, prin departamentul specializat, poate proceda la compensarea creanţelor sale cu cele ale societăţii de asigurare debitoare, conform art. 75 alin. (1) din Legea nr. 503/2004, cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor şi cu aprobarea tribunalului, conform prevederilor art. 38 alin. (1) lit. f) din aceeaşi lege. Administratorul Fondului poate adjuca în contul creanţei sale constituite din sumele prevăzute la alin. (3), în calitate de creditor privilegiat, bunurile/activele societăţii de asigurare debitoare, în condiţiile prevăzute la art. 512 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

(5) Administratorul Fondului, prin departamentul specializat, este îndreptăţit să solicite autorităţilor competente stabilirea răspunderii civile sau penale faţă de persoanele care au încasat sume necuvenite de la Fond, precum şi să recupereze aceste sume, fiind abilitat să exercite acţiunile şi/sau modalităţile prevăzute de lege în acest sens.

Art. 17. — (1) În termen de cel mult 60 de zile de la publicarea listelor creditorilor de asigurări potrivit art. 15 alin. (3), orice persoană interesată care nu se regăseşte în cuprinsul acestora şi/sau care pretinde vreun drept de creanţă de asigurări împotriva societăţii de asigurare faţă de care s-a stabilit starea de insolvabilitate poate formula o cerere de plată, în condiţiile prevăzute la art. 24 alin. (1)—(4) din Legea nr. 503/2004.

(2) După primirea şi analizarea fiecărei cereri, departamentul specializat întocmeşte listele creditorilor de asigurări acceptaţi la plata sumelor de la Fond şi le înaintează comisiei speciale, cu propunerea de aprobare, în vederea publicării acestora şi a efectuării plăţii sumelor pretinse de la Fond. Dispoziţiile art. 15 alin. (4)—(6) se aplică în mod corespunzător.

(3) Administratorul Fondului, prin departamentul specializat, poate să efectueze plăţi din disponibilităţile Fondului, cu titlu de creanţe de asigurări, astfel:

a) sume convenite cu titlu de creanţe de asigurări care sunt certe, lichide şi exigibile şi care sunt înregistrate sub acest titlu în lista creditorilor publicată conform art. 15 alin. (3);

b) sume convenite cu titlu de creanţe de asigurări care sunt acceptate la plată prin decizie a administratorului Fondului, emisă în condiţiile prevăzute la art. 24 alin. (1)—(5) şi la art. 25 alin. (1) şi (4) din Legea nr. 503/2004, şi care sunt înregistrate sub acest titlu în lista creditorilor publicată conform art. 24 alin. (6) din aceeaşi lege;

c) sume convenite cu titlu de creanţe de asigurări care reprezintă prime de asigurare sau alte sume convenite asiguraţilor, după caz, prevăzute la art. 25 alin. (2) şi (3) din Legea nr. 503/2004.

CAPITOLUL IV

Dispoziții speciale privind utilizarea disponibilităților Fondului în cadrul procedurilor de faliment declanșate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 503/2004

Art. 18. — (1) În conformitate cu art. 72 din Legea nr. 503/2004, procedura de faliment deschisă împotriva unei societăți de asigurare debitoare față de care s-a stabilit starea de insolvabilitate, aflată pe rolul instanței judecătorești competente la data intrării în vigoare a acestei legi, continuă să se desfășoare și se încheie în condițiile respectivei legi.

(2) Actele și/sau, după caz, măsurile adoptate în cadrul procedurii de faliment înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 503/2004 rămân legal îndeplinite și sunt câștigate cauzei, conform prevederilor Legii nr. 64/1995, republicată, și ale Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile la momentul adoptării acestor acte și/sau măsuri. După momentul intrării în vigoare a Legii nr. 503/2004, toate actele și/sau măsurile adoptate în cadrul procedurii de faliment, inclusiv întocmirea planului de distribuire a sumelor cuvenite creditorilor de asigurări și plata creanțelor în temeiul acestuia, se îndeplinesc cu respectarea întocmai și de îndată a dispozițiilor Legii nr. 503/2004, sub sancțiunea anulării lor potrivit legii.

Art. 19. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 503/2004, comisia specială prevăzută la art. 23 alin. (2) din lege, constituită prin decizie a administratorului Fondului, își desfășoară activitatea în condițiile prevăzute de lege și de prezentele norme.

Art. 20. — (1) În temeiul art. 40 lit. a) și s) și al art. 43 din Legea nr. 503/2004, administratorul Fondului, prin departamentul specializat, solicită lichidatorului judiciar desemnat în dosarul de faliment întocmirea și transmiterea unui raport amănunțit asupra situației bunurilor/veniturilor societății de asigurare debitoare și asupra stadiului procedurii de lichidare. Raportul se întocmește și se transmite administratorului Fondului în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare de la data înregistrării solicitării.

(2) Raportul lichidatorului judiciar, prevăzut la alin. (1), trebuie să cuprindă, în afara informațiilor și datelor referitoare la situația bunurilor și/sau veniturilor societății de asigurare debitoare și la stadiul procedurii de lichidare, următoarele elemente privind:

a) situația creanțelor de asigurări înregistrate la dosarul de faliment cu respectarea prevederilor Legii nr. 64/1995, republicată, cu precizarea numelui/denumirii creditorilor de asigurări, a cuantumului creanțelor admise și înregistrate în tabelul consolidat al creanțelor, precum și a ordinii de prioritate/a privilegiului/a garanției legale de care se bucură aceste creanțe;

b) situația creanțelor de asigurări înregistrate la dosarul de faliment cu respectarea prevederilor Legii nr. 64/1995, republicată, cu precizarea creditorilor de asigurări ale căror creanțe nu au fost admise de lichidatorul judiciar în cuantum solicitat de aceștia ori, după caz, ale căror creanțe au fost respinse la plată. Prevederile lit. a) referitoare la elementele privind creditorii și creanțele de asigurări se aplică în mod corespunzător;

c) situația creanțelor de asigurări aferente dosarelor de daună existente în evidențele societății de asigurare debitoare, aprobate la plată de către aceasta, dar neînregistrate la dosarul de faliment în condițiile Legii nr. 64/1995, republicată;

d) situația creanțelor de asigurări aferente dosarelor de daună existente în evidențele societății de asigurare debitoare, neaprobată la plată de către aceasta și neînregistrate la dosarul de faliment în condițiile Legii nr. 64/1995, republicată;

e) situația creanțelor de asigurări care au făcut/fac obiectul unor operațiuni de compensare ori al unor concordate sau, după caz, al unor litigii aflate spre

soluționare pe rolul instanțelor judecătorești competente la data întocmirii raportului; lichidatorul judiciar va preciza elementele de identificare a creditorilor de asigurări și a creanțelor acestora, corespunzător prevederilor lit. a);

f) situația sumelor aferente primelor de asigurare restante primite în cadrul procedurii de faliment pe seama societății de asigurare debitoare, conform art. 40 lit. l) din Legea nr. 503/2004;

g) propunerile lichidatorului judiciar privind modalitățile concrete de lichidare a bunurilor și/sau a drepturilor din patrimoniul societății de asigurare debitoare, prevăzute la art. 40 lit. t) din Legea nr. 503/2004, precum și/sau măsurile întreprinse de acesta până la data intrării în vigoare a prezentelor norme.

(3) Odată cu transmiterea raportului întocmit conform alin. (1) și (2), lichidatorul judiciar pune la dispoziție administratorului Fondului dosarele de daună și toate înscrisurile/documentațiile aferente înregistrate în evidențele sale, precum și, după caz, un exemplar al tabelului definitiv consolidat al creanțelor întocmit în cadrul procedurii de faliment. Dacă este cazul, lichidatorul judiciar transmite administratorului Fondului și situația plăților către creditorii de asigurări ale căror creanțe au fost valorificate, în baza planului de distribuire a creanțelor, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 503/2004, în cadrul procedurii de faliment reglementate de Legea nr. 64/1995, republicată, și de Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Sumele obținute din valorificarea drepturilor și/sau a bunurilor societății de asigurare debitoare, care au fost plătite creditorilor acesteia înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 503/2004, rămân corect distribuite conform tabelului definitiv consolidat al creditorilor și planului de distribuire, întocmite și aprobate în cadrul procedurii de faliment reglementate de dispozițiile Legii nr. 64/1995, republicată, și conform prevederilor speciale ale art. 32 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la momentul distribuirii sumelor.

(5) Sumele obținute din valorificarea drepturilor și/sau a bunurilor societății de asigurare debitoare, care nu au făcut obiectul unui plan de distribuire conform alin. (4) și nu au fost achitate creditorilor societății de asigurare debitoare până la data intrării în vigoare a Legii nr. 503/2004, se distribuie, după caz, cu respectarea ordinii de preferință prevăzute la art. 49 din aceeași lege. Sumele plătite de administratorul Fondului către creditorii de asigurări beneficiază de ordinea de prioritate prevăzută la art. 49 din Legea nr. 503/2004 și se îndestulează din sumele existente în conturile de lichidare, obținute din valorificarea drepturilor și/sau a bunurilor societății de asigurare debitoare.

Art. 21. — (1) În urma înregistrării raportului și a situațiilor transmise de lichidatorul judiciar, întocmite conform art. 20, administratorul Fondului, prin departamentul specializat, verifică dosarele de daună și înscrisurile/documentațiile aferente acestora, în vederea întocmirii listelor creditorilor de asigurări conform art. 15 alin. (3) și art. 17 alin. (2).

(2) După aprobarea listelor creditorilor de asigurări ale căror creanțe au fost constatate cu caracter cert, lichid și exigibil în urma analizării dosarelor de daună, comisia specială ia toate măsurile în vederea publicării acestora și dispune efectuarea plății sumelor cuvenite acestora din disponibilitățile Fondului.

(3) Orice persoană care se încadrează în categoria creditorilor de asigurări definită la art. 3 lit. h) din Legea nr. 503/2004 și care pretinde vreun drept de creanțe de asigurări împotriva societății de asigurare debitoare, precum și/sau creditorul de asigurări a cărui creanță pretinsă de la Fond nu se regăsește înregistrată în cuprinsul listelor publicate conform alin. (2) pot/poate formula o cerere motivată în acest sens. Cererea se adresează administratorului

Fondului și se depune la sediul departamentului specializat, în termen de cel mult 60 de zile de la data publicării listelor conform alin. (2). În urma aprobării cererii, administratorul Fondului emite o decizie motivată prin care acceptă plata sumelor pretinse de la Fond. Administratorul Fondului publică, în condițiile prezentelor norme, o listă suplimentară a acelor creditori de asigurări ale căror sume certe, lichide și exigibile au fost acceptate la plată prin decizie a acestuia.

(4) Împotriva deciziei administratorului Fondului se poate formula plângere în condițiile art. 24 alin. (5), raportat la art. 19 din Legea nr. 503/2004. Prevederile art. 24 alin. (6) din Legea nr. 503/2004, referitoare la creditorii de asigurări acceptați la plată prin hotărâre judecătorească, se aplică în mod corespunzător.

Art. 22. — (1) Creanțele de asigurări constatate printr-un titlu executoriu obținut înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 503/2004, nevalorificate în cadrul procedurii de faliment sau în cadrul altor proceduri de executare silită prevăzute de lege, se transmit administratorului Fondului în vederea verificării lor și, după caz, a valorificării acestora, prin plata sumelor cuvenite de la Fond, în condițiile prezentelor norme și ale art. 24 alin. (5) și (6) din Legea nr. 503/2004.

(2) Titlul executoriu prevăzut la alin. (1) se transmite administratorului Fondului, în original, însoțit de o declarație a creditorului de asigurări, dată pe propria răspundere și sub semnătura legalizată a acestuia, din care să rezulte că suma pretinsă de la Fond cu titlu de creanță de asigurări nu a fost înregistrată și/sau valorificată în cadrul procedurii de faliment al societății de asigurare debitoare ori în cadrul unei alte proceduri de urmărire și încasare silită sau prin alte mijloace și/sau modalități legale de plată, după caz.

(3) Creanțele de asigurări care, la data intrării în vigoare a Legii nr. 503/2004, fac obiectul unor litigii aflate pe rolul instanțelor judecătorești competente sau care, după caz, sunt constatate prin hotărâri judecătorești definitive, susceptibile a fi puse în executare potrivit legii, pot fi transmise administratorului Fondului în vederea analizării și, după caz, a valorificării acestora, în condițiile prevăzute la alin. (2).

Art. 23. — În conformitate cu prevederile art. 27 și 49 din Legea nr. 503/2004, creanțele administratorului Fondului se înregistrează la masa credală în vederea valorificării lor și a completării disponibilităților acestuia.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 24. — (1) Verificarea modului de constituire de către asigurători a contribuției datorate Fondului și de virare la termen a acesteia, precum și verificarea datelor cuprinse în raportările lunare se fac de organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 503/2004, precum și ale normelor date în aplicarea acestor acte normative. În calitatea sa de administrator al Fondului, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate dispune, prin departamentul specializat, efectuarea acțiunilor de analiză și de control cu privire la situația financiară a societății de asigurare.

(2) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a sumelor cuvenite Fondului, întocmit sau emis de organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor sau de administratorul Fondului, după caz, constituie titlu de creanță potrivit legii.

Art. 25. — (1) Nerespectarea în orice mod a prevederilor prezentelor norme constituie contravenție și se sancționează în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 503/2004, ale Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare. Constatarea faptelor nelegale, precum și aplicarea sancțiunilor se fac de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în temeiul competențelor și atribuțiilor legale ale acesteia.

(2) În cazul constatării existenței unor indicii cu privire la săvârșirea unor infracțiuni, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, precum și/sau administratorul Fondului, după caz, solicită organelor competente analizarea faptelor și stabilirea răspunderii civile sau penale, după caz, a persoanelor vinovate.

Art. 26. — De la data intrării în vigoare a prezentelor norme își încetează aplicabilitatea Normele privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului de garantare, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.104/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 15 aprilie 2005.

ANEXA Nr. 1

R A P O R T A R E

privind modul de constituire și de virare a contribuției la Fondul de garantare pentru luna.....

Nr crt.	Explicații	Total	Asigurări de viață	Asigurări generale	Documentul/ data
0	1	2	3	4	5
1.	Volumul de prime brute încasate din activitatea de asigurare directă și coasigurare				X
2.	Contribuția datorată				X
3.	Contribuția virată				
4.	Dobânda virată				
5.	Penalități de întârziere virate				

Subsemnatul, în calitate de, cunoscând prevederile Codului penal (conducător executiv)

privind infracțiunea de fals în declarații, declar pe propria răspundere că toate informațiile și documentele sunt complete și conforme cu realitatea și că nu există alte fapte relevante care trebuie aduse la cunoștință Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Numele și prenumele
(cu majuscule)

Semnătura

Ștampila societății

**CERERE DE PLATĂ
a indemnizației/despăgubirii**

Subsemnatul/Subsemnata....., reprezentant/reprezentantă (împuțernicit/împuțernicită) al/a, cu sediul social în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, având codul unic de înregistrare, domiciliat/domiciliată în, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, posesor/posesoare al/a buletinului de identitate/cății de identitate/pașaportului seria nr., eliberat/eliberată de la data de, cod numeric personal, telefon/fax, creditor de asigurări al Societății Comerciale, înscris la poziția nr. în lista creditorilor publicată de administratorul Fondului de garantare, solicit Fondului de garantare administrat de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor acordarea indemnizației/despăgubirii, în sumă de lei.

Sunt posesor/posesoare al/a Contractului de asigurare obligatorie/facultativă seria..... nr....., încheiat cu Societatea de asigurare....., cu valabilitate de la data de la data de

Solicit ca plata să se efectueze:

- în contul de card nr., deschis la Banca
- în contul nr., deschis la Banca
- prin poștă, la adresa de mai sus;
- prin unitățile Casei de Economii și Consemnațiuni de domiciliu.

Declar pe propria răspundere că nu am încheiat contract pentru acest tip de asigurare cu altă societate de asigurare și nu am primit indemnizație/despăgubire aferentă obiectului contractului menționat mai sus.

Data

Semnătura/ștampila

Verso

DECLARAȚIE ÎN CAZUL EXISTENȚEI UNUI ALT CONTRACT DE ASIGURARE*)

Societatea de asigurare

Contractul de asigurare

Valabilitate: de la data de la data de

Cerere de despăgubire: DA/NU

Despăgubire primită în sumă de DA/NU la data de privind evenimentul din data de

Data

Semnătura/ștampila

*) Se barează acest chenar în cazul în care nu sunt date de completat.

DECLARAȚIA PERSOANEI PĂGUBITE

(se va completa numai de către persoana păgubită)

Am luat cunoștință de faptul că obținerea sau încercarea, prin orice mijloace, de obținere pe nedrept a indemnizațiilor/despăgubirilor din asigurare sau înlesnirea unor asemenea fapte se pedepsește potrivit legii penale.

Declar că prin încasarea indemnizației/despăgubirii am fost integral indemnizat/despăgubit pentru sumele asigurate/pagubele suferite și nu mai am nici o pretenție de la asiguratorul și de la Fondul de garantare în legătură cu paguba respectivă.

Declar că prin încasarea de la Fondul de garantare a indemnizațiilor/despăgubirilor dau acestuia și Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor drepturile, acțiunile, privilegiile sau ipotecile mele în contra asiguratorului debitor, conform art. 1107 din Codul civil privind subrogarea convențională.

Data

Semnătura/ștampila

Anexez la prezenta:

- copie de pe actul de identitate
- copie de pe contractul de asigurare
- procură, împuțernicire etc.
-

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
al Fondului de garantare pentru asigurări generale/de viață**

Cod			Denumire indicatori		
1	2	3	1	2	3
23	03.98	I. VENITURI (A+B)	24.04	Poștă, telefon, telex, radio, televizor, telefax	
		A. VENITURI AN CURENT (1+2)	24.05	Furnituri de birou	
		1. Venituri din contribuții	24.06	Materiale pentru curățenie	
		2. Venituri din dobânzi	24.07	Alte materiale și prestări de servicii (chirii)	
		B. VENITURI ANI PRECEDENȚI (1+2+3)	25	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	
		1. Venituri din contribuții	26	Obiecte de inventar de mică valoare sau de scurtă durată și echipament	
		2. Venituri din dobânzi și penalități	26.02	Echipament	
		3. Venituri din dobânzi cont curent și depozite	26.03	Alte obiecte de inventar de mică valoare sau de scurtă durată	
01		II. CHELTUIELI (A+B+C)	27	Reparații curente	
02		A. CHELTUIELI CURENTE (1+2)	28	Reparații capitale	
10		1. CHELTUIELI DE PERSONAL	29	Cărți și publicații	
		Cheltuieli cu salariile	30	Alte cheltuieli	
	10.01	Salarii de bază	30.01	Calificarea, perfecționarea și specializarea profesională a salariaților	
	10.04	Spor de vechime	30.02	Protocol	
	10.06	Alte sporuri	30.03	Protecția muncii	
	10.08	Fond de premii	30.07	Alte cheltuieli autorizate prin dispoziții legale (despăgubiri) din care*):	
	10.12	Fond pentru convenții civile	69	B. CHELTUIELI DE CAPITAL	
	10.14	Alte drepturi salariale	70	CHELTUIELI DE CAPITAL	
11		Contribuții pentru asigurări sociale de stat	74	Investiții ale instituțiilor publice și ale activităților autofinanțate	
12		Contribuții pentru asigurările de șomaj	78	C. OPERAȚIUNI FINANCIARE	
13		Contribuții pentru asigurările sociale de sănătate	89	III. REZERVE, EXCEDENT/DEFICIT	
14		Deplasări, detașări, transferări	92	Excedent	
	14.01	Deplasări, detașări, transferări în țară	93	Deficit	
	14.02	Deplasări în străinătate			
15		Tichete de masă			
16		Accidente de muncă			
20		2. CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII			
24		Cheltuieli pentru întreținere și gospodărie			
	24.01	Încălzit			
	24.02	Iluminat și forță motrică			
	24.03	Apă, canal, salubritate			

*) Cheltuieli aferente plăților pentru creditorii de asigurări generale.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5⁹948368¹032712